

عنوان مقاله:

بررسی نتایج و تجارب بدست آمده در برخورد با مناطق حاشیه نشین در ایران و جهان

محل انتشار:

همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مجید شمس - استاد تمام وقت دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر

مریم لویمی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ملایر

کاظم ادیبی اصل - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ملایر

خلاصه مقاله:

اسکان بشر، نقش تمدن ساز در فرایند تاریخی توسعه جوامع داشته است. در این فرایند، شهرها، به مثابه برترین سطح اسکان، کانون ایفای این نقش بوده اند. چشم انداز توسعه جهانی نشان می دهد که این نقش همچنان تداوم دارد و این مهم در گرو برپا کردن و نگاه داشتن شهرهایی است که بتوانند مولد پایداری با محیطی قابلیت زا، مناسب زیست و حفظ کننده محیط زیست باشند از پدیده های عمده ناپایدار کننده شهری- به ویژه در کشورهای در حال توسعه- گونه ای شهرنشینی با مشکلات حاد موسوم به اسکان غیررسمی است که بنابر مشاهدات جهانی در حال گسترش فزاینده است. این گونه سکونتگاه ها هر چند جلوه ای از فقر است اما بازتاب کاستی ها و نارسائی ها سیاست های دولتی و بازار غیررسمی به سبب بازتولید فقر و گسترش آن، به مخاطره انداختن محیط زیست و تحمل هزینه ای بیشتر برای حل مشکلات- در مقایسه با هزینه پیشگیری از آنها- تهدیدی جدی برای پایداری و انسجام جامعه شهری است و نیازمند اتخاذ تدابیر ویژه ای برای ساماندهی وضعیت فعلی و جلوگیری از گسترش آنها در آینده است. از آنجا که اسکان غیررسمی از زمین های فراتر از مکان آن نشأت می گیرد و بر محیطی فراتر از مکان آن نیز تاثیر می گذارد، چاره جویی این مساله به سیاست گذاری و اقداماتی نه فقط در سطح محلی آن، بلکه در سطح ملی نیاز دارد. تجربه برنامه های برخورد با اسکان های غیررسمی در سایر کشورها مسیری تا حدودی متفاوت با کشورمان طی در پیش گرفته شده است البته اسناد و نهادهای بین المللی نظیر کمیسیون اسکان بشر (هیبیتات) در جمع بندی تجارب جهانی برنامه های منتشر کرده اند که حاکی از تغییر رویکردها و سیاست های کلیدی در طول زمان است، اما مسیر طی شده در مجموع روندی تکاملی داشته و حاکی از توجه بیشتر به ابعاد اقتصادی- اجتماعی تامین مسکن کم درآمدها و سکونتگاه های غیرقانونی در کشورهای گوناگون است. برای تدوین راهبردهای آینده در ایران نیز ضروری است با شناخت از تغییرات صورت گرفته در روند و رویکرد مواجه با اسکان های غیررسمی در جهان و استفاده از این الگوها و موارد موفق همراه با بومی سازی این موفقیت ها و دست آوردها، متناسب با بافت فرهنگی، اجتماعی و جمعیتی ایران و همچنین بهره گیری از تجربیات داخلی و فرصت های موجود نسبت به ساماندهی سکونتگاه های غیررسمی میهن عزیزمان به صورت پایدار و کم هزینه اقدامات لازم صورت پذیرد.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، توانمندسازی، روبه های مشارکتی، ارتقاء محیطی، ساماندهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/901692>



